

[Hans Toft.]

tale, kunne han måske fortolke den lige så meget i retning af, at denne reform måske skulle vente, således at vi kunne samle den anden op. Men ministeren må altså selv om, hvordan han vil opfatte det. Jeg mener blot, at vi skal se denne planlægningsreform og planlovgivningsforenkling som en helhed, således at vi ikke løser enkeltdele, som det tidligere er sket, og således at vi får usammenhæng i det og så skaber den dobbeltadministration, som er en følge af denne usammenhæng.

Hr. Auken forsøgte at give det indtryk af, at det konservative folkeparti ikke vil være med til at planlægge.

Man fik også indtryk af, at vi er totalt modstandere af det foreliggende forslag. Jeg tror ikke, hr. Auken har hørt efter. Jeg sagde ikke, at vi ikke ville være med til at planlægge og skabe en koordinering af den statslige, amtslige og primærkommunale planlægning. Jeg sagde lige det modsatte, og jeg var oven i købet så venlig over for hr. Aukens parti, at jeg roste det, fordi man var kommet med et forslag, således at vi kunne få skabt en målsætningsdebat om, hvordan vi fik koordineret den amtslige, statslige og primærkommunale planlægning. Jeg stillede med rette spørgsmålet: er det nødvendigt, at det er så indviklet, som det ser ud til her i lovforslaget? Ministeren påpeger selv i sine bemærkninger, at der kan synes at være tale om en ret stiv og formalistisk tilvejebringelsesprocedure. Ja men når ministeren kan erkende det, så kan hr. Auken vel ikke bebrejde mig, at også jeg sætter et spørgsmålstegn ved, om det dog ikke kan forenkles.

Jeg synes selv, der ligger gode tanker i den tilbivelsesprocedure. Jeg synes selv, det kan være rigtigt, at man sender forslaget ud til debat i offentligheden, og jeg kan da oven i købet i denne forbindelse gøre opmærksom på, hvis hr. Auken ikke er vidende om det, at der i folkettinget fra det konservative folkeparti ligger et forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en forvaltningslov, som netop indeholder den tanke, at man i større udstrækning fra myndighedernes side skal orientere borgerne, således at de er klar over, hvad der foregår i den offentlige administration, og således at den enkelte ikke føler sig fremmed-

gjort over for alt, hvad der hedder offentlig administration.

Det, jeg har noget imod, er f. eks. § 4, og de andre paragraffer, som hr. Auken omtalte, nævnte jeg netop for at vise, hvor stærk og central en placering boligministeren har i dette lovforslag. Jeg havde en speciel skepsis over for § 4, og det har jeg fortsat. Denne § 4 giver boligministeren en generel bemyndigelse til at udstede direktiver, ganske vist efter en forhandling i dette planlægningsudvalg, men den giver ham en bemyndigelse til at udstede bindende direktiver til amterne, til regionplanlægningen, uden at man behøver at spørge folkettingen først, og uden at man behøver at have speciel hjemmel i en anden planlægningslov. Derfor sagde jeg, at vi vil kræve disse bemyndigelser indsnævret eller i hvert fald konkretiseret, således at folkettingen ved, hvad man giver boligministeren bemyndigelse til i planlægningslovgivningen, og hvad han ikke kan beskæftige sig med.

I relation til koordineringen kan man heller ikke lade være med at se på en anden lovgivning, som også i øjeblikket er til behandling herinde i folkettingen. I fjor vedtog folkettingen en lov om sten, grus og andre naturforekomster i jorden, en lov, der gav trafikministeren bemyndigelse til at give tilladelse til indvinding af naturforekomster i jorden ude i landet. I øjeblikket har vi så et landbrugslovforslag til behandling i folkettingen. Ifølge dette kan landbrugsministeren nægte den tilladelse, som trafikministeren har givet, gyldighed. Så spørger man sig selv, når man så ser, at det er et planlægningsudvalg, der skal være det styrende organ herhjemme i landsplanlægningen over for regionplanlægningen: hvem er det, der har indflydelse i det ministerudvalg? Hvem er det, der skal træffe afgørelsen? Ja, det må jo blive boligministeren, for dette er boligministerens ressort. Men så siger man til sig selv: dette vældige planlægningsudvalg, som man har i regeringen, det er nok en nødvendighed. Det er boligministerens ressort, men det er trafikministeren, der er formand for planlægningsudvalget. Jeg tror, vi trænger til en hel del koordinering adskillige steder, og jeg håber også, som jeg sagde allerede i mit første indlæg, at hr. Auken vil være med til under udvalgsarbejdet, at tage hele planlæg-